

tvangsarbejde, en jobaktivering, som på de offentlige arbejdspladser reelt betyder, at man udfylder nogle af de huller, som de borgerlige lavede i 1980-erne, hvor man udsultede mange offentlige arbejdspladser. Det er den måde, det fungerer på. Det er den måde, man bruger dem på, jeg vil sige som tvangsarbejde – sådan noget ikkearbejde-arbejde til en lavere løn uden for den normale overenskomst, uden ret til feriedagpenge og uden ret til dagpenge! Bortset fra, at man forventer en stabil arbejdskraft, der møder hver dag – for ellers bliver man trukket i kontanthjælpen – så er det jo en underlig retstilling, disse unge mennesker har. De kan jo ikke strejke. De kan ikke protestere imod det, de bliver udsat for, som alle andre kan.

Jeg synes, det er en mærkelig udvikling, at man på den måde opbygger et system med mange tusinde unge, som reelt er sat uden for det fagretlige system, og som reelt laver ungdomsarbejde til en lavere løn. Det er ikke en måde at behandle borgerne i dette land på. Vi vil stemme imod lovforslaget.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak for den brede tilslutning, der har været til lovforslaget og for, at man bakker op bag det overordnede sigte, der er med forslaget, nemlig at sikre både de unge mennesker på kontanthjælp og dem, der er over 25 år, og sørge for, at der bliver brug for dem, så de kan bruge de kræfter og ressourcer, de har, til forskellige nyttige formål i samfundet.

Jeg synes, det lovforslag, vi her behandler, indeholder nogle meget vigtige forbedringer set i forhold til den lov, vi allerede har om kommunal aktivering.

Det ene er, at det bliver meget mere enkelt og overskueligt, end det er i dag. Det bliver nemmere for kommunerne, der skal administrere det, og det bliver nemmere for de brugere, der kommer til at deltage i aktiveringsprojekterne; men det bliver også bedre i den forstand, at det, man får ud af det, bliver langt mere ensartet. Jeg synes, der er en skavank ved den ordning, vi har i dag. Som det er nu, kan vi have en stor gruppe mennesker, der deltager i aktivering i 20 timer uden at få noget som helst ud af det, ikke en krone ud over den ungedyelse på omkring 4.200 kr., de under alle omstændigheder ville få.

Samtidig har vi så en anden gruppe unge. Det kan sådan set være to unge, der bor ved siden af hinanden med samme forhold; den ene bliver bare aktiveret 20 timer uden at få noget ud af

det, mens den anden bliver aktiveret i 37 eller 30 timer og får 50 kr. mere for hver time, der bliver arbejdet ud over de 20 timer.

Det giver en kolossal forskel i indkomstmuligheder, i økonomiske vilkår for to unge, der i princippet er fuldstændig ens stillet, og det er bl.a. den forskel, forslaget her udjævner, sådan at den store gruppe unge, der i dag intet får ud af at blive aktiveret, for fremtiden vil få 15 kr. for hver time, de deltager i et projekt, ikke bare for 20 timer, men for 30 timer.

Det betyder, at de faktisk virkelig kan mærke, at de yder en indsats. Det får de også noget ud af. De, der så arbejder i 37 timer, kan til gengæld få mindre ud af det, end de ville have fået med den ordning, vi har i dag, men det synes jeg er en fuldstændig acceptabel og forsvarlig udjævning af nogle indkomstforskelle inden for en bestemt gruppe.

Når det drejer sig om dem, der er ældre end 23 år, er det diskutabelt, om de går ned i forhold til det, de får i dag. Nu er det sådan, at ydelserne for ikkeforsøgere på kontanthjælp bliver forbedret fra den 1. januar 1995, og i forhold til den forbedring kan man tale om, at de mister noget, men det er altså noget andet set i forhold til den ydelse, de får i dag.

Så der er for mig nogle meget vigtige grunde til at støtte dette forslag. Jeg synes, det er et meget vigtigt forslag og en stor forbedring. Og jeg vil sige til hr. Villy Søvnald fra Kolding, at jeg er ærgerlig over, hvis SF ikke kan gå ind og støtte det her forslag, fordi SF – sådan må jeg forstå det – accepterer tankegangen og ideen med aktivering, og her er der måske en mere principiel forskel i forhold til Enhedslisten. Men hvis man accepterer, at den tankegang og hele den idé er god, så synes jeg, det er for fantasiløst og for letkøbt kun at have den forestilling, at hvis vi skal lave noget som helst om, så skal det bare blive bedre og bare koste flere penge.

Jeg vil vædde på, at sådan er det ikke i Kolding, hvor hr. Villy Søvnald har været socialudvalgsformand i mange år. Der har man været nødt til også at gå ind og prioritere midlerne, finde ud af, om man kan bruge pengene på en bedre måde, end man aktuelt gør det, så man faktisk får mere ud af det.

Jeg vil godt sige til hr. Villy Søvnald og også til hr. Bruno Jerup, at det er jo sådan, at den her sag kan ses fra to sider. Det handler ikke kun om at se udgifterne til kontanthjælp fra kontanthjælpsmodtagernes side; det handler altså også om, at der er nogle borgere og nogle skatteyde-